

Děti s batohy

My, děti s batohy, jsme prošly stovky cest, suchých i zablácených. Putovaly jsme vodou i sněhem, podél řek i po horách. Naše cíle se nezměnily. Naše ideály zůstaly stejné, jdeme dál.

Neměly jsme „goretexy“ na nohou a „klimatex“ místo spodního prádla. Karimatky byly teprve ve vývoji, a my, děti s batohy, jsme přesto chodily, spaly a užívaly si té nekonečné krajiny a dobrodružství.

Naši ložnici byla louka nebo les. My, děti s batohy, jsme spávaly na kuse igelitu pod hvězdami, proti dešti nás chránila celta nebo střecha stodoly. A když jsme zmokly, zase jsme uschnuly a šlo se dál.

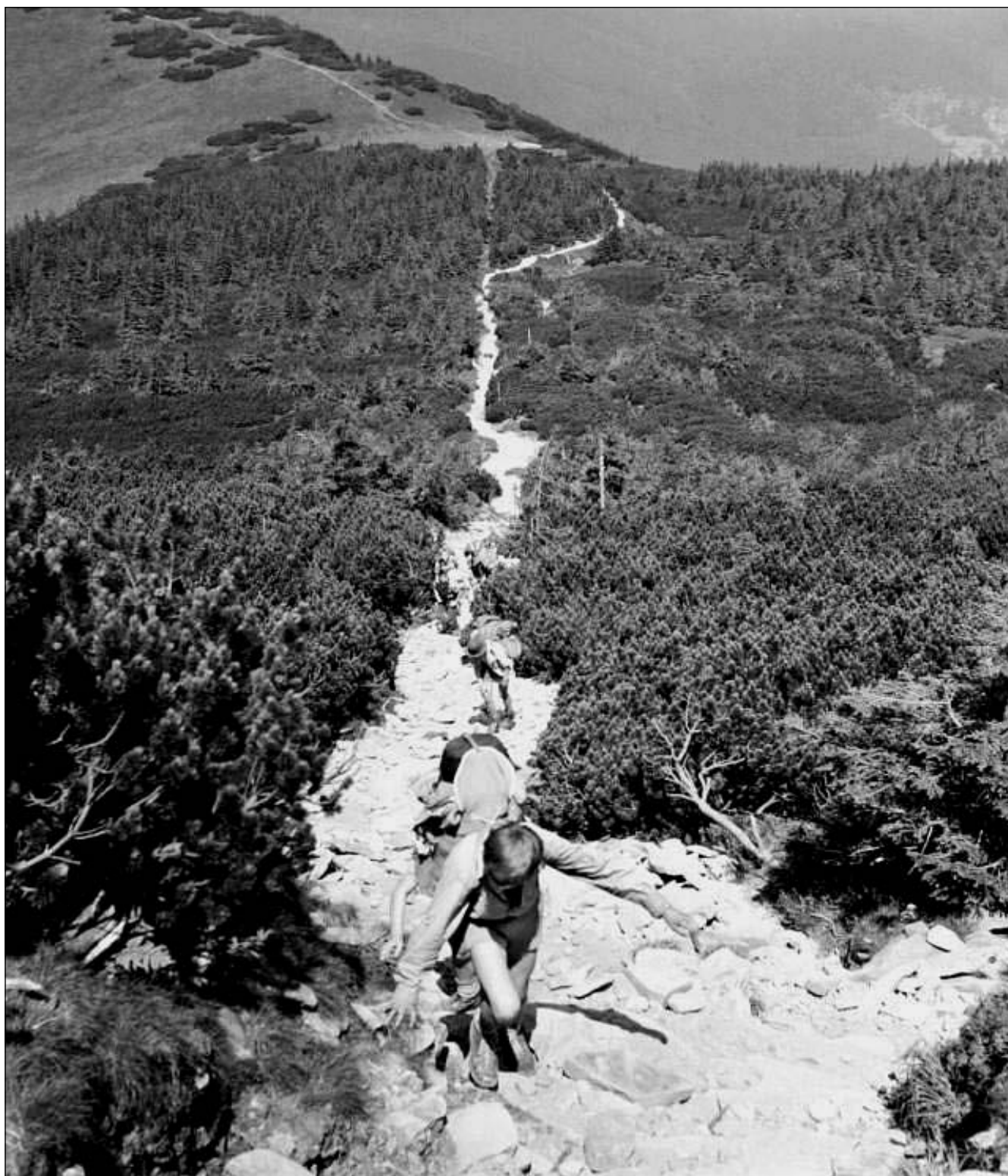

A hrát – to jsme si my, děti s batohy, opravdu uměly, příroda byla naše tělocvična. Tenkrát se tomu neříkalo outdoor, ale bojovaly jsme jak samy se sebou, tak i s rozmary počasí.

Tábory, ty jsme my, děti s batohy, milovaly nade vše. Mobily ještě nebyly vynalezeny. Tábory byly plné romantiky, dobrodružství a kamarádů. Byly daleko od domova, a hlavně byly jenom a jenom pro nás.

My, děti s batohy, jsme dnes už tátové a mámy. Na černobílé doby vzpomínáme se slzou v oku.
A to pokaždé, když naše vlastní děti odjíždějí s oddílem na tábor nebo čundr.
Doba se změnila, romantika výprav a puťáků ne...

Snímky s tematikou výprav, her, puťáků a táborů pocházejí z archivů brněnských dětských sdružení a Pavla „Ajdula“ Hanzla (ZS Obzor). Byly po mnoha letech vystaveny letos v Brně a nyní je můžete shlédnout na www.adam.cz/galerie.